

SFS 1987: 259

Utkom från trycket
den 1 juni 1987

Jaktlag;

utfärdad den 14 maj 1987.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

Inledande bestämmelser

1 § Denna lag gäller viltvården, rätten till jakt och jaktens bedrivande samt frågor som har samband därmed.

Utöver bestämmelserna i denna lag gäller föreskrifter i andra författningar i fråga om skyddet och vården av viltet.

2 § Med vilt avses i lagen vilda däggdjur och fåglar. Med jakt avses att fånga eller döda vilt och att i sådant syfte söka efter, spåra eller förfölja vilt. Till jakt räknas också att göra ingrepp i viltets bon och att ta eller förstöra fåglars ägg.

3 § Viltet är fredat och får jagas endast om detta följer av denna lag eller av föreskrifter eller beslut som har meddelats med stöd av lagen. När viltet är fredat, gäller fredningen också dess ägg och bon.

4 § Viltet skall vårdas i syfte att bevara de viltarter som tillhör landets viltbestånd och att främja en med hänsyn till allmänna och enskilda intressen lämplig utveckling av viltstammarna.

I viltvården ingår att genom särskilda åtgärder sörja för att viltet får skydd och stöd och att anpassa jakten efter tillgången på vilt. För att åtgärderna utförs och anpassningen sker svarar markägaren och jakträtts-havaren.

5 § Var och en skall visa viltet hänsyn. Idrottstävlingar och annan liknande friluftsverksamhet i marker där det finns vilt skall genomföras så att viltet störs i så liten utsträckning som möjligt.

Viltet får inte ofredas och inte heller förföljas annat än vid jakt. Förbudet hindrar dock inte att lämpliga åtgärder vidtas av markinnehavaren i syfte att motverka skador av vilt.

6 § Under tiden den 1 mars – den 20 augusti skall hundar hållas under sådan tillsyn att de hindras från att löpa lösa i marker där det finns vilt. Under den övriga tiden av året skall hundar hållas under sådan tillsyn att de hindras från att driva eller förfölja vilt, när de inte används vid jakt.

Regeringen får meddela föreskrifter som avviker från första stycket. Om det behövs till skydd för viltet får sådana föreskrifter innebära att hund skall hållas kopplad.

7 § Om det på grund av ett viltbestånds storlek finns påtagliga risker för trafikolyckor eller för allvarliga skador av vilt, får den myndighet som regeringen bestämmer besluta om jakt för att förebygga eller minska dessa risker.

I myndighetens beslut skall bestämmas hur jakten skall bedrivas och om den skall ske genom jakträttshavarens försorg, om han har åtagit sig det, eller genom särskilt utsedda jägare. I beslutet skall också bestämmas hur det skall förfaras med djur som dödas eller fångas vid jakten.

8 § Om förekomsten av en viss viltart innebär betydande skaderisker, får regeringen i fråga om denna art föreskriva att den myndighet som regeringen bestämmer får besluta om sådan jakt som avses i 7 §.

9 § Om ett vilt djur orsakar avsevärd skada eller om det kan antas vara farligt för människors säkerhet, får polismyndigheten låta avliva djuret.

Regeringen får meddela föreskrifter om att polismyndigheten får låta avliva eller fånga vilt, när detta är befogat från djurskyddssynpunkt.

Jakträtten m. m.

Vem som har jakträtten

10 § Fastighetsägaren har jakträtten på den mark som hör till fastigheten, om inte annat följer av andra stycket eller av 11 §. I jakträtten ingår rätt att tillgodogöra sig vilt som omhändertas, påträffas dött eller dödas i annat sammanhang än vid jakt, om inte annat följer av föreskrifter meddelade med stöd av 25 §.

Vid jordbruksarrende har arrendatorn jakträtten på den arrenderade marken, om inte annat har avtalats.

Om samernas rätt att jaga finns särskilda bestämmelser.

11 § Jakträtten på en väg tillkommer den som har jakträtten på den angränsande marken. Går vägen i gränsen mellan marker med skilda ägare och äger inte någon av dem vägmarken, har var och en av dem jakträtten på den marken.

12 § På allmänt vatten, som gränsar till en fastighets strand, har fastighetsägaren jakträtt intill etthundra meter från strandlinjen. Om detta skulle medföra att flera fastighetsägare får jakträtt på samma vattenområde, skall var och en av dem ha jakträtt på den del av området som är närmast hans strand.

På annat allmänt vatten liksom på sådana holmar, klippor och skär, som inte hör till något hemman, får jakt bedrivas endast efter särskilt tillstånd. Regeringen eller, efter regeringens bestämmande, länsstyrelsen bemyndigas att genom beslut i det särskilda fallet eller genom föreskrifter meddela tillstånd.

13 § På en samfällighet får delägarna bara utöva sin jakträtt för egna behov. Har de kommit överens om något annat eller har de beslutat något annat enligt vad som gäller för samfällighetens förvaltning, får de dock utöva jakträtten i enlighet med överenskommelsen eller beslutet.

Överlåtelse av jakträtt m. m.

14 § Jakträtt som har upplåtits i andra fall än i samband med jordbruksarrende får inte överlåtas eller upplåtas utan fastighetsägarens samtycke.

Första stycket gäller också i fråga om övergång genom bodelning, arv, testamente, bolagsskifte eller liknande förvärv.

Upplåtelse av jakträtt i vissa fall

15 § Har jakträtt upplåtits mot ersättning och gäller avtalet för viss tid som överstiger ett år, skall uppsägning alltid ske för att avtalet skall upphöra att gälla vid avtalstidens utgång. Sådan uppsägning skall ske på det sätt som gäller för uppsägning enligt 8 kap. 8 § jordabalken. Vill fastighetsägaren eller nyttjanderättshavaren att villkoren för avtalet ändras för en ny upplåtelseperiod, skall han meddela motparten detta i den ordning som gäller för uppsägning av avtalet. Uppsägning och begäran om villkorsändring skall ske senast två månader före avtalstidens utgång.

Om avtal som avses i första stycket inte sägs upp inom rätt tid, anses det förlängt på en tid som motsvarar upplåtelseperioden, dock längst fem år, eller, om begäran om villkorsändring har gjorts, på den tid och de villkor i övrigt som bestäms enligt 19 §.

I fråga om upplåtelse med stöd av rennäringslagen (1971:437) samt upplåtelse som ingår i arrende eller hyra gäller särskilda bestämmelser.

16 § Förbehåll som strider mot 15 § första eller andra stycket eller mot 17–22 §§ är utan verkan mot nyttjanderättshavaren eller den som har rätt att träda i hans ställe.

17 § Om fastighetsägaren har sagt upp ett avtal som avses i 15 §, har nyttjanderättshavaren rätt till förlängning av detta, utom när

1. nyttjanderättshavaren har åsidosatt sina förpliktelser enligt avtalet i sådan mån att detta skäligen inte bör förlängas,

2. fastighetsägaren gör sannolikt att han själv eller någon medlem av hans familj eller någon som är anställd i hans jordbruk eller skogsbruk skall utöva jakträtten på fastigheten,

3. fastighetsägaren gör sannolikt att fastigheten skall användas för något ändamål som utesluter fortsatt jakt,

4. fastighetsägaren i annat fall har befogad anledning att upplösa avtalsförhållandet.

18 § Har fastighetsägaren sagt upp ett avtal som avses i 15 § eller har villkorsändring begärts och föreligger tvist om förlängning av avtalet eller om villkoren för den nya upplåtelseperioden, skall fastighetsägaren eller, om villkorsändringen begärts av nyttjanderättshavaren, denne senast en månad före upplåtelsetidens utgång hänskjuta tvisten till arrendenämnden.

Om en tvist inte har hänskjutits till arrendenämnden inom den tid som anges i första stycket, är uppsägningen eller begäran om villkorsändring utan verkan.

19 § Ogillas fastighetsägarens talan om att avtal som avses i 15 § skall upphöra att gälla, skall villkoren för den fortsatta upplåtelsen fastställas efter vad som kan anses skäligt med hänsyn till de villkor som tidigare har gällt för upplåtelsen, till inträffade eller förutsebara förändringar samt till vad som kan anses vanligt vid jämförbara förhållanden. I den mån ändring av villkoren inte begärs, skall samma villkor som förut gälla.

Första stycket gäller även vid avgörande av en villkorstvist som hänskjutits till arrendenämnden.

Om fastighetsägaren och nyttjanderättshavaren kommer överens om villkoren för fortsatt upplåtelse i tvist enligt första eller andra stycket, gäller de överenskomna villkoren, oavsett vad som föreskrivs i nämnda stycken, i den mån inte annat följer av 16 § eller av bestämmelserna i jordabalken.

Dom eller beslut om förlängning anses som avtal om fortsatt upplåtelse. Mot nyttjanderättsförhållandet får inte åberopas omständighet som kunnat åberopas i målet eller ärendet.

Dom eller beslut i villkorstvist anses som avtal om villkoren för den fortsatta upplåtelsen.

20 § Är frågan om förlängning av upplåtelseavtalet ännu inte avgjord när tiden för avtalet går ut, har nyttjanderättshavaren jakträtt enligt avtalet till dess frågan är slutligt avgjord. För den tid som nyttjanderättshavaren sålunda innehar jakträtt skall de förut gällande upplåtelsevillkoren tillämpas till dess att villkoren för samma tid blir slutligt bestämda.

Är en tvist om upplåtelsevillkoren ännu inte avgjord när tiden för avtalet går ut, skall de förut gällande villkoren tillämpas till dess att villkoren för den nya upplåtelseperioden blir slutligt bestämda.

21 § Skall nyttjanderättshavaren enligt dom eller beslut betala högre avgift än förut för förfluten tid, skall han betala ränta på det överskjutande beloppet som om detta hade förfallit till betalning samtidigt med den förut utgående avgiften. Skall nyttjanderättshavaren betala lägre belopp, skall fastighetsägaren betala ränta på det belopp som han har mottagit för mycket från den dag då han tog emot beloppet.

Räntan skall beräknas enligt 5 § räntelagen (1975: 635) för tiden innan domen eller beslutet har vunnit laga kraft och enligt 6 § räntelagen för tiden därefter.

22 § Om villkor för den fortsatta upplåtelsen har fastställts enligt 19 §, har nyttjanderättshavaren alltid rätt att säga upp avtalet senast två månader efter den dag då domen eller beslutet vann laga kraft. Avtalet upphör då att gälla den 30 juni som inträffar närmast efter uppsägningen.

Rätt till jakt efter vissa djur

23 § Under de tider som regeringen föreskriver får

1. den som bor på en gård eller har en trädgård men saknar jakträtt där döda eller fånga och behålla följande djur som kommer in på gården eller i trädgården: vildsvin, räv, grävling, iller, mink, hermelin, vessla, ekorre, vildkanin, mullvad, sorkar, lämlar, råttor, skogsmöss, husmus, duvhök, sparvhök, kråka, råka, kaja, skata, björktrast (snöskata), gråsparv eller pilfink,

2. den som har en handelsträdgård, anläggning för yrkesmässig fruktodling eller plantskola men saknar jakträtt där döda hare, om det behövs för att förhindra skador på träd eller trädplantor; därvid skall djur som dödats tillfalla jakträttshavaren,

3. den som innehar mark men saknar jakträtt där fånga vildkanin och behålla de fångade djuren.

Regeringen får medge att jakt efter björn, varg, järv, lo eller säl bedrivs på annans jaktområde.

Regeringen får meddela föreskrifter om undantag från första stycket.

Ringmärkning m. m.

24 § Regeringen får meddela föreskrifter om att vilt får fångas eller fällas på annans jaktmark för märkning, undersökning eller andra åtgärder som företas för att tillgodose vetenskapliga behov.

Vilt som tillfaller staten

25 § För att skydda utrotningshotade, sällsynta eller särskilt värdefulla djurarter och tillförsäkra vetenskapen och undervisningen djur av sådana arter får regeringen föreskriva att vilt som omhändertas, påträffas dött eller dödas skall tillfalla staten.

Anmälningsskyldighet

26 § Regeringen får meddela föreskrifter om anmälningsskyldighet i fråga om

1. vilt som har fällts under jakt,
2. vilt som skall tillfalla staten,

3. vilt som har skadats eller dödats vid sammanstötning med motorfordon.

Jakten

27 § Jakten skall bedrivas så att viltet inte utsätts för onödigt lidande och så att människor och egendom inte utsätts för fara.

28 § Om vilt har skadats vid jakt, skall jägaren snarast vidta de åtgärder som behövs för att djuret skall kunna uppspås och avlivas.

Om älg, hjort eller rådjur har skadats vid jakt på ett jaktområde och tar sig in på ett annat jaktområde, skall jägaren se till att jakträttshavaren där eller markägaren snarast underrättas. Kan dessa nås endast med svårighet, får polismyndigheten i orten underrättas i stället.

29 § Regeringen får meddela föreskrifter om

1. de tider när olika slag av vilt får jagas inom skilda delar av landet,
2. tillstånd till jakt under en särskild jakttid (licens),
3. tillstånd till jakt för att förhindra skador av vilt,
4. att hund skall finnas tillgänglig vid jakt för uppspårning av skadat vilt.

30 § Vid jakten får användas endast de vapen och jaktmedel i övrigt som regeringen föreskriver.

Regeringen får föreskriva att vapen och övriga jaktmedel skall vara av godkänd typ och att avgift skall betalas för den prövning som behövs för sådant typgodkännande.

Regeringen får föreskriva att jakt med skjutvapen får ske endast under vissa tider av dygnet.

31 § Jakt med skjutvapen får inte ske från motordrivna fortskaffningsmedel. Sådana fortskaffningsmedel eller andra motordrivna anordningar får inte heller användas för att söka efter, spåra, förfölja eller genskjuta vilt, för att hindra vilt att undkomma eller för att avleda viltets uppmärksamhet från den som jagar.

Regeringen får meddela föreskrifter om undantag från första stycket.

Regeringen får meddela föreskrifter som förbjuder eller ställer upp särskilda villkor för medförande av skjutvapen vid färd med motordrivna fortskaffningsmedel.

32 § Jakt med drivande hund får inte ske på ett område som är så beskaffat att det kan förutses att drevet huvudsakligen kommer att gå fram över annans jaktområde.

33 § Jakt efter älg får ske endast efter licens av länsstyrelsen och inom ett område som länsstyrelsen har registrerat (licensområde). Detta gäller inte, om jakten endast avser älgkalv.

Ett licensområde skall vara av sådan storlek och beskaffenhet i övrigt att det är lämpat för älgjakt. Länsstyrelsen får vägra att registrera ett område som licensområde eller besluta om avregistrering, om området inte medger en avskjutning av minst ett vuxet djur om året.

Utan hinder av bestämmelserna i andra stycket får ett område registreras som licensområde med tilldelning av ett valfritt djur om året om det finns särskilda skäl för en sådan registrering.

34 § Utan lov är det inte tillåtet att skrämma eller mota vilt från någon annans jaktområde i andra fall än som avses i 5 § andra stycket andra meningen. Det är inte heller tillåtet att utan lov locka vilt från någon annans jaktområde genom utfodring eller på något annat sätt.

35 § Utan medgivande av jakträttshavaren är det inte tillåtet att med fångstredskap eller vapen som kan användas för jakt ta vägen över annans jaktområde. Detta får dock ske på vägar som är upplåtna för allmänheten och även annars, om det sker i lovliga ärenden. Om hund medförs, skall den hållas kopplad.

Utplantering av vilt m. m.

36 § Regeringen får meddela föreskrifter om att vissa slag av vilt inte får sättas ut i frihet eller hållas i hägn utan särskilt tillstånd eller att andra särskilda föreskrifter eller villkor skall gälla för sådan verksamhet.

Handel med vilt

37 § Om det behövs med hänsyn till viltvården eller för att tillgodose något annat syfte i denna lag, får regeringen meddela föreskrifter som förbjuder eller ställer upp särskilda villkor för yrkesmässig handel med vilt.

38 § Regeringen får meddela föreskrifter som innebär att yrkesmässigt bedriven montering eller annan preparering av vilt inte får ske utan särskilt tillstånd eller att andra särskilda föreskrifter eller villkor skall gälla för sådan verksamhet.

För tillsyn över efterlevnaden av sådana föreskrifter och villkor har den myndighet som regeringen bestämmer rätt att på begäran få de upplysningar och handlingar som behövs för tillsynen.

Länsvilt nämnder

39 § Till varje länsstyrelse är knuten en länsvilt nämnd med uppgift att vara länsstyrelsens rådgivande organ i frågor om viltvården.

Ledamöterna i länsvilt nämnden utses enligt föreskrifter som meddelas av regeringen.

Kunskapsprov m. m.

40 § Regeringen får meddela föreskrifter om skyldighet att avlägga prov i fråga om kunskaper och skjutförmåga som villkor för att få jaga.

Regeringen får meddela föreskrifter om skyldighet att betala avgift för prov som avses i första stycket.

Regeringen får överlämna åt sammanslutning på jaktens och viltvårdens område att anordna prov, att utfärda bevis om avlagda prov samt att ta ut avgift för proven.

Avgifter

41 § För att främja viltvården eller andra liknande ändamål som är förenliga med syftet med denna lag får regeringen meddela föreskrifter om skyldighet för den som jagar

1. att betala en årlig avgift (jaktvårdsavgift),
2. att betala en avgift för vissa slag av vilt som fälls.

Avgifter som avses i första stycket 1 skall bilda en fond (jaktvårdsfonden) som efter regeringens bestämmande får användas för angivna ändamål.

Jakttillsynsmän

42 § För tillsyn över efterlevnaden av denna lag och föreskrifter, som har meddelats med stöd av lagen, får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer utse jakttillsynsmän.

Jakttillsynsmän får förordnas att med stöd av 47 § ta egendom i beslag.

Ansvar m. m.

43 § För *jaktbrott* döms till böter eller fängelse i högst sex månader den som

1. med uppsåt eller av grov oaktsamhet olovligen jagar på annans jaktområde eller där tillägnar sig vilt eller vid jakt som sker med stöd av licens bryter mot en för jakten väsentlig bestämmelse i licensen eller
2. med uppsåt eller av oaktsamhet bryter mot 3 §, 31 § första stycket, 32 § eller mot en föreskrift som har meddelats med stöd av 25 §, 29 § 1 eller 30 § första stycket.

44 § Om ett jaktbrott är att anse som grovt, döms till fängelse i högst två år.

Vid bedömning av om brottet är grovt skall särskilt beaktas

1. om det avsåg ett utrotningshotat, sällsynt eller värdefullt vilt,
2. om det har utförts vanemässigt eller i större omfattning,
3. om det har utförts med otillåten hjälp av ett motordrivet fortkäffningsmedel eller någon annan motordriven anordning.

45 § Till böter döms den som med uppsåt eller av oaktsamhet

1. bryter mot 5 § andra stycket, 6 § första stycket eller 13 §,
2. underlåter att fullgöra anmälningsskyldighet som har föreskrivits med stöd av 26 §, om ansvar för gärningen inte kan ådömas enligt lagen (1951: 649) om straff för vissa trafikbrott,
3. bryter mot 27 §, om ansvar för gärningen inte kan ådömas enligt brottsbalken,

4. underlåter att fullgöra skyldighet enligt 28 § eller vad som åligger honom enligt 38 § andra stycket,

5. bryter mot en föreskrift som har meddelats med stöd av 6 § andra stycket, 29 § 4, 30 § tredje stycket eller 31 § tredje stycket eller

6. bryter mot 35 § eller mot en föreskrift som har meddelats med stöd av 36 §, 37 §, 38 § första stycket, 40 § första stycket eller 41 § första stycket.

Den som med uppsåt bryter mot 34 § döms till böter.

Den som i annat fall än som avses i 43 § 1 med uppsåt eller av oaktsamhet åsidosätter vad som bestämts i en för jakt meddelad licens döms till böter, högst ettusen kronor.

I ringa fall skall inte dömas till ansvar enligt denna paragraf.

46 § Den som obehörigen tar befattning med vilt som han vet eller har skälig anledning att anta har dödat eller åtkommit genom jaktbrott eller brott som avses i 45 § tredje stycket, döms för *jakthäleri* till böter eller fängelse i högst sex månader.

Om brottet är att anse som grovt, döms till fängelse i högst två år. Vid bedömning av om brottet är grovt skall särskilt beaktas sådana omständigheter som anges i 44 § andra stycket 1 och 2.

47 § Ertappas någon på bar gärning då han begår jaktbrott, får vilt och sådan egendom som enligt 49 § kan antas bli förverkad eller som kan antas ha betydelse för utredning om brottet tas i beslag av jakträttshavaren eller av någon som företräder honom. Samma befogenhet tillkommer därtill förordnade jakttillsynsmän samt därtill behöriga tjänstemän vid tullverkets kust- eller gränsbevakning.

Har egendom tagits i beslag, skall anmälan om detta skyndsamt göras till polis- eller åklagarmyndigheten. Den som tar emot anmälan skall förfara som om han själv gjort beslaget.

För att undvika att vilt som har tagits i beslag förstörs, får djuret efter värdering säljas på lämpligt sätt.

48 § Om någon har begått jaktbrott, jakthäleri eller brott som avses i 45 § tredje stycket, skall vilt som han har kommit över genom brottet förklaras förverkat, om det inte är uppenbart oskäligt. I stället för viltet kan dess värde helt eller delvis förklaras förverkat.

Det som förverkats tillfaller jakträttshavaren i de fall som föreskrivs av regeringen.

49 § Jaktreddskap, fortskaffningsmedel och andra hjälpmedel som har använts eller medförts vid jaktbrott får förklaras förverkade, om det behövs för att förebygga brott eller om det annars finns särskilda skäl.

I stället för hjälpmedlet kan dess värde helt eller delvis förklaras förverkat.

50 § I fråga om förverkad egendom gäller särskilda bestämmelser om förfarandet med sådan egendom i den mån inte annat följer av 47 § tredje stycket eller 48 § andra stycket. Regeringen får meddela föreskrifter om undantag från de särskilda bestämmelserna i fråga om djur som behövs för forskningsändamål eller av någon annan särskild anledning inte bör säljas på det sätt som anges i bestämmelserna.

51 §. Vad som sägs i 46–48 §§ om vilt gäller även i fråga om skinn, ägg och bon.

SFS 1987:259

Bemyndiganden

52 § Regeringen får överlåta åt en förvaltningsmyndighet att meddela sådana föreskrifter eller beslut som avses i 6 § andra stycket, 23–26, 29 och 30 §§, 31 § andra och tredje styckena, 36 och 37 §§, 38 § första stycket, 40 § första och andra styckena, 41 § första stycket 2, 48 § andra stycket och 50 §.

Hur beslut får överklagas

53 § Bestämmelser om arrendenämnd finns i 8 kap. jordabalken och i lagen (1973:188) om arrendenämnder och hyresnämnder.

Om en part inte godtar en arrendenämnds beslut i fråga om förlängning av ett avtal om jakträttsupplåtelse eller om villkoren för en sådan förlängning, får parten klandra beslutet genom att väcka talan mot den andra parten vid den fastighetsdomstol inom vars område fastigheten är belägen. Klandras inte beslutet inom två månader från den dag då beslutet meddelades, är partens rätt till talan förlorad. Tvist som efter klander är anhängig vid domstol får återförvisas till arrendenämnden.

Fastighetsdomstolens dom i fråga om fastställande av villkor enligt 19 § och hovrättens dom i fråga om förlängning av ett avtal om jakträttsupplåtelse eller fastställande av villkor i samband med sådan förlängning får inte överklagas.

54 § Länsstyrelsens beslut enligt 12 och 33 §§ får överklagas hos statens naturvårdsverk. Naturvårdsverkets beslut i en överklagad fråga får inte överklagas. Naturvårdsverkets beslut i övrigt med anledning av besvär ärendet får överklagas hos kammarrätten genom besvär.

Föreskrifter om hur sådana beslut får överklagas som fattats av en myndighet med stöd av ett bemyndigande enligt denna lag meddelas av regeringen.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1988, då lagen (1938:274) om rätt till jakt skall upphöra att gälla.

2. Bestämmelserna i 15–22 §§ gäller inte i fråga om upplåtelser av jakträtt som har skett före lagens ikraftträdande.

3. Äldre bestämmelser om jakträtt för boställshavare, kronohemmans åbor och innehavare av kronotorp, skogstorp, odlingslägenheter, kolonat och fjälllägenheter och om ansvar och särskild rättsverkan vid brott mot sådana bestämmelser skall fortfarande gälla.

4. Den nya lagen inskränker inte de rättigheter som avses i 8 § första stycket lagen (1938:274) om rätt till jakt. Bestämmelserna i 8 § andra stycket samma lag skall tillämpas ifråga om servitut som innefattar jakträtten på viss fastighet och som upplåtits senast den 31 december 1987.

5. Inom område, som för 1987 års jakt har registrerats med stöd av 13 § jaktstadgan (1938:279) som älgjaktsområde utan att vara licensområde, får älgjakt ske enligt äldre bestämmelser tills vidare, dock längst till utgången av år 1990.

SFS 1987: 259

6. För älgjakten inom renskötseområdet får regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer för en övergångstid meddela föreskrifter som avviker från bestämmelserna i 33 §.

På regeringens vägnar

INGVAR CARLSSON

ULF LÖNNQVIST
(Jordbruksdepartementet)
